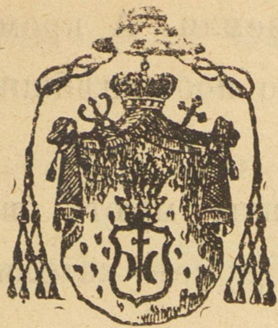

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОИ ЕПАРХІИ.

Рôкъ 1910. Выдано 29. Марта. Ч. IV.

Ч. 19.

Ч. 775. Молитвы о Соединенє въ першу недѣлю кождого мѣсяця.

Дуже важною справою и рѣчею такъ для славы Божои и Христовои, якъ и для добра и спасенія людей дуже пожеланою єсть Соединенє восточнои Церкви. Но заразомъ єсть справа тая очевидно трудна и великого милосердія и ласки Божои вымагає и прото передовсѣмъ ревныхъ и многихъ молитвъ на тую интенцію треба.

Длятого пригадує ся Всч. Духовеньству розпоряджене, що всѣ Священики въ Епархіи, отже и катихиты, мають въ першу недѣлю кождого мѣсяця (пôсля церковного календаря) до св. Литургіи додавати Службу о „призваніи помощи св. Духа до справы Соединеня восточныхъ Церквій,“ або Службу о „умиреніи Церкви.“

Но такъ интенція Пароховъ за парохіянъ, якъ и всѣ интенціи прочихъ Священикôвъ позôстають при тôмъ зовсѣмъ ненарушенй; а молитвы въ справѣ Соединеня приписують ся лишь въ Ектеніяхъ высше наведеныхъ Службъ.

Додає ся ту що до народа: Належить то до головныхъ и фундаментальныхъ обовязкôвъ Душпастыря, щобы парохіянъ основно освѣдомити взглядомъ Церкви католицкои яко єдинои правдивои Церкви Христовои; и якъ великимъ и незрôвнанымъ даромъ Божимъ для насъ єсть тоє, що мы належимъ до єдиного

правдивого царства Божого на земли. А кромѣ того нехай Душпастырѣ старають ся также и парохіянъ, особливо побожнѣйшихъ межи ними, побудити до молитовъ о Соединене.

А также ОО. Катихиты маютъ школьну молодѣжь въ подобный способъ основно освѣдомити о Церквѣ католицкой и вôдповѣдно до молитвъ о Соединене накланяти.

Всч. ОО. Деканы обовязуютъ ся въ совѣсти, щобы на выповнене сего зарядженя при деканальныхъ визитаціяхъ бачну увагу звертали и що року по скôнченыхъ визитахъ въ тôй рѣчи справоздання тутъ предкладали. До того самого обовязуютъ ся также Всч. Комисарѣ Орд. школьнû взглядомъ визитацій школъ.

Вôдъ гр. кат. Еп. Ординаріята.

Перемышль, дня 11 Лютого 1910.

Ч. 20.

Ч. 1041. Въ справѣ приготовляючихъ робôтъ до спису людности зъ кôнцемъ року 1910.

Выс. ц. к. Намѣстництво зъ дня 7. лютого 1910 ч. I. 186/15 въ справѣ приготовляючихъ робôтъ до спису людности зъ кôнцемъ року 1910 зарядило слѣдуюче:

„Розпочате робіт приготовавчих до загального спису людности, котрий наступить з кінцем біжучого року, накладає на ц. к. центральну Комісию статистичну у Відни надзвичайнї працї.

Працям тим буде комісия могла подолати лише в такім случаю, єсли полагодженє Єї звичайних біжучих чинностий буде могло наступити у властивім часї.

В особенности ходить о то, аби квартальнї викази о руху людности були предкладанї згаданій Комісиї точно в речинцях приписаних.

В наслїдок рескрипту ц. к. Мінїстерства справ внутрішних з 10. сїчня 1910 Ч. 44644/09 видає ц. к. Намістництво в тім зглядї зарядженя до полїтичних Властий повітових а до Всечестнїйшої гр. кат. Епископскої Консисториї відносить ся з просьбою, о відповідне вплинене на підвластнї Уряди парохіяльнї, аби квартальнї витяги статистичнї з книг метрикальних, приписанї інструкцією, котрої оден примірник удїлено Всечестнїйшій гр. кат. Епископскій Консисториї тутешним письмом з 18. марця 1895 Ч. 15998, предкладали полїтичним Властям повітовим точно в речинцях тою інструкцією означених, т. є. за I. квартал до 15. цьвітня, за II. квартал до 15. липня, за III. квартал до 15. жовтня а за IV. квартал до 15. сїчня слїдуючого року“.

Всч. ОО. Душпастырямъ поручає ся допильновати точне выконанє наведеного розпорядженя.

Вôдъ гр. кат. Еп. Консисторіи.

Перемышль, дня 5. Марта 1910.

Ч. 21.

Ч. 1060. Богословіє норовственне выданя Свѣт. Дра Іосифа Мѣльницкого.

Поручає ся горячо Всч. Духовеньству що ино выйшовшу зъ друку многоцѣнну працю Всесвѣт. Впр. о. Дра Іосифа Мѣльницкого крилошанина Митрополитальнои Капитулы въ Львовѣ именно Богословіє норовственне въ двохъ томахъ на 1) 511 + XXI сторонахъ и 2) 400 + XIII. стор.

Дѣло тоє дуже поучаюче и пожадане кождому Священикови а найпаче сповѣдникови познакомляє читателя точно зъ всею наукою норовственности и зъ ей практичными пытанями, окрôмъ того зъ вѣдомостями філософіи, догматики, права каноничного и літургики при належитôмъ увзглядненю найновѣйшихъ розпоряджень св. Апостольского Престола, повинно знайти ся въ кождой парохіяльной бібліотецѣ и у кождого священика. Цѣна за I. томъ 5 К. за II. 4 К. на посылку почтову долучає ся на томъ по 30 с. = 60 с. Получити можна черезъ книгарню Ставропигійску и Имени Шевченка во Львовѣ.

Вôдъ гр. кат. Еп. Консисторіи.

Перемышль, дня 23. Лютого 1910.

Ч. 22.

Ч. 1274. Приписы дотычно неналежнымъ выплатамъ поборôвъ заосмотреня.

„Ц. к. Мініcтерство Віроісповідань і Просьвіти призволило рескриптом з дня 31. студня 1909 Ч. 32020, що приписи заключені в розпорядженю ц. к. Мініcтерства Скарбу з дня 5. червня 1909 В. з. д. Ч. 85 виданім в порозуміню з ц. к. Мініcтерствами справ внутрішних, віроісповідань і просьвіти і робіт публичних і з Найвисшою Палатою обрахунковою, маючі на цїли заряджене невластивим виплатам заосмотрень по ц. к. функционариях державних мають анальоґічне приміненє до дарів з ласкі і датків на виховане побираних вдовами і сиротами по гр. кат. сьвящениках.“

Подаючи тоє рѣшене Властей всѣмъ урядамъ парохіяльнымъ до вѣдомости, поручає ся тымже на будуче точно придержувати ся постановъ замѣщеныхъ въ § 3 высше

наведеного розпорядженя минкстерияльного зъ 5. червня 1909 ч. 85. В. з. д. якій такъ звучить:

„Органи, що мають вести *метрики мають при нагоді лучаючих ся в їх околї случаїв смерти і вінчань справдити після становища помершого чи помершої чи там відданиції, чи померша сторона, взглядно вѐдданиця побирала яке державне заосмотрене чи нї.*

Коли так, то треба *подати про те звістку тому урядови виплати, що приналежний з огляду* на місце прожитку, а як се не було звісне, з огляду на місце смерти чи там вінчаня.

Як метрикальний книговодець не може вправдї на певно справдити, що сторона користувала ся якимсь державним заосмотренєм, але можна сего здогадувати ся, то треба про сю обставину повідомити краєву скарбову власть, до якої се належить після місця смерти сторони, чи місця прожитку відданиції.

Метрикальні книговодції не будуть вже більше — як доси — обовязані, подавати до полїтичної власти звістку про того рода случаї смерти і подруженя."

Надто пôсля § 5. высше згаданого розпорядженя уряды парохіяльнѝ вже немають на будуче посвѣдчати на квитахъ що вдова жиє або що сирота незаосмотрена въ загалѣ, лише мати або опѣкунъ на квитахъ сирôтскихъ складають слѣдуючу заяву „що дѣти живуть и незаосмотренѝ остають на єї удержаню" [така заява (клявзуля) пише ся на квитахъ на причинкахъ на выхованє] а при сирôтскихъ пенсіяхъ помѣщає ся слѣдуюча заява „що сироти живуть и незаосмотренѝ." Вдова побираюча даръ зъ ласки помѣщує на квитѣ заяву „заявляю що єсьмъ и надальше ще незаосмотрена."

Вôдъ гр. кат. Еп. Консисторіи.

Перемышль, дня 5. Марта 1910.

Ч. 23.

Ч. 1393. Конкурсъ о стипендію бл. п. о. Павла Контуровича Матковского.

Конкурсъ на двѣ стипендіи по 240 к. рôчно изъ ювилейной фундаціи бл. п. Павла Контуровича Матковского для двохъ учениць, посѣщаючихъ женьскѝ середнѝ публичнѝ школы зъ началомъ первого пôврочія 1910 шкôльного року.

Кандидатки довжнѝ внести свои прошеня найдальше до дня 15. н. ст. Цвѣтня 1910 р. посредствомъ своихъ учебныхъ властей въ Ставропигійскій Институть и выказатись:

а) що суть рускои народности гр. к. обряда и родомъ зъ Галичины;

б) що хорошо ведутъ ся и придерживаются свого обряда;

в) що по поводу своей и своихъ родителей бѣдности въ стипендіи нуждаются;

г) що посѣщають публичнѝ учебнѝ заведеня въ Галичинѣ или на Буковинѣ и въ наукахъ хорошо успѣвають вообще а въ особенности изъ руского языка и литературы.

Надѣлеными стипендіями будуть стипендистки пользоватись до окôнченя студій.

Первенство при надѣленю стипендіями — маютъ:

а) въ первôмъ ряду дѣти, внуки о. Северина Матковского, сына основателя гр. к. пароха въ Боссырахъ Гусятинского повѣта, якъ тоже дѣти и внуки бл. п. Ивана Матковского второго сына основателя;

б) въ вторôмъ ряду т. є. въ недостатку кандидатôвъ пôдъ а) дѣти и внуки дочерей основателя: Ольги, Наталіи и Теодоры а если и такихъ кандидатôвъ не булобы;

в) въ третôмъ рядѣ сироты безъ отца и матери якъ также и сироти безъ отца по гр. к. священникахъ епархіи Перемыскои, которыхъ родители заслужилися около добра руской гр. к. церкви и Галицко-руского народа. Соубъгателямъ пôдъ а) выстарчить выказатися достаточнымъ успѣхомъ въ науцѣ въ загалѣ.

Условія надѣленя стипендією належитъ выказати долучеными до прошеня документами.

Вôдъ гр. кат. Еп. Консисторіи.

Перемышль, дня 8. Марта 1910.

Ч. 24.

Ч. 1489. Речинець испыту квалификацiйного на катихитôвъ школъ выдѣловыхъ.

Въ дняхъ 10, 11 и 12 Мая и въ дняхъ 11, 12 и 13 Жовтня 1910 вôдбуде ся испытъ квалификацiйный на катихитôвъ шкôлъ выдѣловыхъ.

Предметы испыта суть тѝ, якѝ въ реченыхъ школахъ выкладають ся а именно: исторія библійна, догматика и етика въ объемѣ катихизма, литургика, короткій поглядъ на исторію церковну и катихитика. На даный тематъ выроблятъ кандидаты екзорту а на довôльно выбраный тематъ выголосятъ пробный выкладъ.

Намѣряючѝ до того испыта приступити маютъ своѝ прошеня о припущенє до испыта внести въ первôмъ речинци до 20 Цвѣтня а въ другôмъ до 20 Вересня 1910.

Вôдъ гр. кат. Еп. Ординаріята.

Перемышль, дня 15. Марта 1910.

Ч. 25.

Ч. 1490. Речинець испыту конкурсового о бенефіціи душпастырскй.

Испиты конкурсовй о бенефіціи душпастырскй вôдбудуть ся въ слѣдуючихъ двохъ речинцяхъ: I) въ дняхъ 10, 11 и 12 Мая 1910 и II) въ дняхъ 11, 12 и 13 Жовтня 1910.

Кандидаты желаючй пôддати ся испытови конкурсовому мають при I. речинци внести свои прошеня о припущенє до испыту найдальше до дня 15. цвѣтня с. р., а при II. речинци до дня 30. Вересня с. р. Священники приступаючй до испыту конкурсового по разъ першій мають залучити до своихъ прошень грамоту першого свого поставленя въ душпастирствѣ.

Вôдъ гр. кат. Еп. Ординаріята.

Перемышль, дня 14. Марта 1910.

Ч. 26.

Ч. 1963. Справозданє зъ дѣяльности Товариства „Власна Поміч“ въ Станиславовѣ.

„Управа кредитового товариства „Власна Поміч“ в Станиславові, подає отсим до прилюдної відомости рахункове замкненє за рік 1909.

Товариство розпочало свою діяльність з днем 5/3 1909. До кінця грудня 1909 приступило до товариства 65 членів з 260 уділами, що рівнає ся сумі: 67.000 кор. числячи після статута оден уділ ва 260 кор. Всї члени, статутомъ приписані уділові вплати вносили точно до каси товариства і вплатили з того титулу по конець 1909 р. 11.072 кор.

Позичок уділено в сїм часї 30 членам на загальну суму: 58.500 кор. Всї довжники платили точно так, що не було нїяких залеглостий.

Фонди резервові зросли за сей короткий час до поважної суми: 1.335·50 к.

Вкладок ощадности вложено в роцї 1909 на суму: 97.190·83 кор. В тім часї піднято: 27.152·56 кор. лишило ся отже на рік 1909: 70.038·27 кор.

Від вкладок платить наше товариство 5% з піврічною капіталїзациєю.

Довгів Власна Поміч не затягала нїяких — оперує лише власними капіталами. Чистий зиск за рік 1909 виносить: 371.33 кор., котрий після ухвали загальних Зборів з дня 1/2 1910 розділено так, що із 300 кор. утворено пресовий фонд, а 71·33 кор. полишено яко податкову резерву.

Рахунок білянсу представляє ся так:

Стан довжний: Стан чинний:

Кор.	с.	з рахунку:		з рахунку:	Кор.	с.
1021	—	резервового фонда	каси, готівка з 31/12 1909		5073	34
286	50	фонда спеціяль. резерви	позичок		38500	—
12576	—	уділів	інвентаря і друк.		1135	26
70038	27	вкладок щадничих	льокаций		19584	50
371	33	зисків і страт				
84293	10	Разом:			84293	10

Позаяк Власна Поміч для обезпеченя позичок жадає заставу асекураций-них поліс, тому навязала зносини з найбільшим і найдешевшим асекур. Товариством „Victoria“ в Берліні і переймила на себе за умовленою провізиєю посередництво в справах житевих обезпечень. Лиш немного сьвященників зрозуміли вагу клича: „свій до свого“— і місто обезпечувати ся через яких аґентів та набивати їм кишені — звернули ся до Власної Помочи о посередництво, всего: 23. А мимо того Власна Поміч узискала з посередництва: 1.700 кор. Які великаньскі суми збиралиби ся що року на загальні цїли, наколиб не 23, а бод. й 100 сьвященників найшло ся таких, котріби не у приватних аґентів, а в своїм власнім Товаристві обезпечували ся. Якби... та годї; може ми коли и до сего прийдемо.

Тих 1.700 кор. узисканих з посередництва при обезпеченях, призначила Управа до пресового фонда, котрий тим чином зріс до висоти: 2.000 кор. а з котрого відсотки будуть обертати ся на преміоване і видаване брошур, письм і ґазет в цїли оборони христяньско-католицкої моралї і сьвітогляду.

Подаючи сей короткий звіт за перший час своєї дїяльности, управа Власної Помочи звертає ся отсим з горячим покликом до Всч. П. Т. Отцїв: Всечестні Отцї і Братя! Положім собі на серцю Власну Попіч, бо то наше станове товариство. Дбаймо про єго розвій, бо єго зріст, то скріплене нашої сили, то двигнене в перед справи Божої, котрій служимо.

Тому най не буде між нами анї одного, котрийби, потребуючи чи то кредиту, чи обезпечити ся, поминув своє власне товариство, а пішов до других, може и ворогів своїх. В єдности сила, Станиславів 15. Марта 1910.“

Назване товариство кредитове уважає Еп. Консисторія обовязкомъ своимъ поручити всч. духовеньству Епархіяльному.

Вôдъ гр. кат. Еп. Консисторіи.

Перемышль, дня 23. Марта 1910.

Ч. 27.

Ч. 1306. О жертвахъ на будову церкви въ Нановой.

Подає ся до вѣдомости Всч. Священьства слѣдуюча Вôдозва: „Въ Нановѣ побудовано передъ 182 лѣтами низеньку темну церковцю, котра днесь вôдъ старости до упадку хилиться, треба конечно будовати нову, хотячи зарôбникôвъ утримати при своимъ обрядѣ и народности.

Нанова дуже бѣдне село гôрске зъ дорогами неприступними. Селяни, зарôбники переважно по фабрикахъ въ краю и заграницею розпорошенї. Душь высше 600 а мало иніціяторôвъ. По 10 лѣтнихъ стараняхъ удало ся перевести розправу конкуренційну 1909 на зôбране фондôвъ 42.000 кор., зъ тыхъ половина дасть ся може стягнути маленькими складками, и то руина для громады а для заробникôвъ хиба причина до вôдпаденя.... Не легке ту дѣло.

Длятого урядъ парохіяльный удає ся сею дорогою о помочь на будову церкви въ Нановъ до Всч. епархіяльного Духовеньства, Брацтвъ церковныхъ и побожныхъ христіянъ. Не дайте, дорогіи Братя, братямъ погибати, хотяй попираете рôжнї добрї цѣли, дайте лепту и на твердиню въ Нановѣ, на св. дѣло.

Складаючи зъ горы щире Спасибôгъ, єсть надѣя, що просьба та буде всюда прихильно принята и выслухана безъ шумнои заохоты. Имена жертводателѣвъ будуть оголошенѝ. Жертвы хотьбы и найменшѝ, прошу прислати на руки гр. кат. уряду парохіяльного въ Нановъ, почта Кросценко коло Хирова, або до Всеcв. и Высокопреподобнои Еп. Консисторіи въ Перемышли. о. Артемій Мельникъ гр. кат. парохъ въ Нановѣ."

Вôдъ гр. кат. Еп. Консисторіи.

Перемышль, дня 28. Лютого 1910.

ХРОНИКА.

Вôдличія крылошаньскѝ получили:

Ч. 698. Всч. о. Клишъ Григорій, парохъ въ Комарнѣ и о. Онишкевичь Стефанъ, парохъ въ Хишевичахъ.

Ч. 786. Всч. о. Ильницкій Володимиръ, парохъ въ Горохôвцяхъ.

Ч. 1677. Всч. о. Рабѣй Францъ, парохъ въ Самборѣ, именованый завѣдателемъ деканата Самбôрского на мѣсце увôльненого на власне прошенє вôдъ тои довжности Всч. о. Козаневича Льва, пароха въ Мистковичахъ, получившого титулъ выс. декана.

Завѣдательства получили:

Ч. 873. о. Банахъ Теодоръ въ Желдци.
„ 1101. о. Пъхъ Теодоръ въ Броницѣ.
„ 1102. „ Федоронко Стефанъ въ Синявцѣ.
„ 1103. „ Насальскій Володимиръ въ Ричиговѣ.
„ 1104. „ Рудавскій Іоанъ въ Рыбнику.
„ 1839. „ Гучко Василій въ Торкахъ.
„ 1323. „ Стецишинъ Николай въ Устю рускôмъ.

Сотрудництва получили:

Ч. 893. о. Мухнацкій Яковъ въ Потеличи.
„ 795. „ Шеховичь Іоанъ, самостôйне въ Цвѣржи.
„ 768. „ Сенечко Іоанъ въ Добромили.
„ 565. „ Дацько Михаилъ, управ. въ Мижинци.
„ 1870. „ Сенета Богданъ, управ. въ Быковѣ.
„ 1716. „ Лѣщиньскій Іоанъ, управ. въ Бориславю.
„ 1320. „ Сѣкора Николай, самостôйне въ Яблоницѣ руской.

Вôдъ гр. кат. Еп. Консисторіи.

Перемышль, 26. Марта 1910.

† КОНСТАНТИНЪ,
Епископъ.

О. Іоанъ Стрыйскій,
Канцлеръ.

Накладомъ гр. кат. Еп. Консисторіи въ Перемышли. Зъ печатнѣ Иосифа Стыфіого въ Перемышли 1910.